

tiserede Loven. Lovens gode Virkninger afhænger i høj Grad af, at Amtskommissionerne arbejder efter ensartede Regler. Jeg vil derfor stærkt opfordre Amtskommissionerne til at træde i Forbindelse med hverandre. Er der saa enkelte Ting, man ikke er helt klar over, kan man jo spørge sig for.

Det, som det ærede Medlem fra Skern udtalte angaaende §§ 9, 16 og 25, skal jeg ikke opholde mig ved, det hører nærmest hjemme i et Udvalg, og som jeg sagde ved Forelæggelsen, er jeg meget villig til at forhandle i Udvalg derom for i det hele at faa Lovens Bestemmelser saa klare som muligt.

Hvad § 13 angaar, spurgte det ærede Medlem fra Skern, hvorledes det kunde være, at jeg ikke havde taget Hensyn til den paa Fredericia-Mødet fremsatte Forordning om, at Ordene „i den Anledning“ skal udgaa. Jeg har ikke overset dette Ønske, saa lidt som de andre, men det var mig ikke ganske klart, om det var rigtigt at foreslaa denne Ændring i Loven, thi det kan have en vis Betydning, om disse Ord blev strøget. Men dersom Udvalget ønsker, at Ordene skal stryges, har jeg ikke noget derimod. Det ærede Medlem fra Lejre (N. Frederiksen) omtalte ogsaa dette Forhold, og jeg deler hans Betragtning, men jeg kender ikke Forholdene hele Landet over, og det kan være, at der er mere i de Betragtninger, som det ærede Medlem fra Skern fremkom med, end jeg efter min Erfaring mener, der er. Men derom kan der jo forhandles i Udvalget.

Angaaende § 13 spurgte det ærede Medlem fra Skern (Ovesen), hvordan det skulde opfattes, at man kun kunde faa Laan een Gang efter Paragraffens første og een Gang efter dens andet Stykke. Det skal efter min Mening opfattes paa den Maade, at man kun kan faa Laan een Gang efter hvert Stykke. Nu sagde det ærede Medlem for det første Stykkes Vedkommende, der drejer sig om Køb af mere Jordtilliggende, at han godt kunde tænke sig, at der ikke skulde kunne faas Tillægslaan mere end een Gang, derimod mente det ærede Medlem, hvad det andet Stykke angaar, hvor der er Tale om Grundforbedringer af forskellig Art, at det meget godt kunde tænkes, at saadanne Grundforbedringer kunde strække sig over et længere Aaremaal, og at vedkommende Ejer, naar han var kommet et vist Stykke hen i Forbedringerne, kunde ønske et Tillægslaan og senere, naar han var helt færdig med dem, yderligere et Laan. Jeg skal indrømme, at der maaske er noget i

denne Betragtning, og jeg skal ogsaa være villig til at tage dette Spørgsmaal under Overvejelse. Maaske kan Udvalget sammen med mig finde en Form for en Bestemmelse i den Retning.

Jeg beklager, at det ærede Medlem fra Skern var imod Bestemmelsen i § 7 om, at der, hvor Egnens Jordpriser er særlig høje, skal der ikke være anden Grænse end den, jeg har foreslaaet, nemlig at Ejendommen skal bevare Karakteren af et Husmandsbrug. Det er efter min Mening den vigtigste af de Ændringer, som dette Lovforslag indeholder. Det ærede Medlem fra Skern og det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Svendsen) mente — og det ærede Medlem fra Faaborg (Starcke) delte vistnok denne Betragtning —, at det var meget vanskeligt at blive enig om, hvad det vil sige, at en Ejendom har Karakter af et Husmandsbrug. Jeg tror ikke, det bliver vanskeligt. Baade Amtskommissionerne og Laantagerne vil vistnok let i Forening finde ud af det. Et Husmandsbrug er efter min Mening et saa stort Jordstykke, at en Familie kan leve derpaa under almindelig Drift, lad os sige, at det altsaa er 8—9 Tdr. Land ordentlig Jord. Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem fra Skern paa Fredericia-Mødet var imod denne Bestemmelse. Det vidste jeg ikke, thi i Indstillingen staar ikke noget om, hvorvidt Vedtagelsen var enstemmig eller ej. Det er meget muligt, at enkelte har været imod denne Bestemmelse, men Flertallet af Kommissionerne og Husmændenes Organisation har i hvert Fald foreslaaet den, og man maa dog gaa ud fra, at de er nogenlunde kompetente til at dømme om dette Forhold, ikke mindst Amtskommissionerne. Af Hensyn hertil har jeg foreslaaet denne Ændring, som synes mig baade rigtig og forstandig. Naar en Laansøger ser paa et Stykke Jord, kan det meget godt træffe sig, at han kan faa 7 Tdr. Land deraf at købe, men at disse 7 Tdr. Land er saa dyre, at Prisen vil overstige den fastsatte Grænse, og at han maaske slet ikke kan faa Jordstykket, hvis han ikke køber det hele. Nu ved jeg meget godt, at der i saa Henseende er andre Udveje, og jeg ved ogsaa, at man benytter sig af disse Udveje, men jeg vilde gerne have, at det ikke skulde være nødvendigt for Amtskommissionerne at bruge nogen som helst Udenomsbestemmelse paa noget som helst Punkt. Jeg vilde foretrække, at Loven var saaledes, at hvis Kommissionen fandt det rigtigt at oprette et Husmandsbrug,